

e fo malla opinion. Andò le parte: una non sincera, una di no, 59 di consieri, 137 dil Trun. È presa.

Fu posto per sier Lunardo Grimani, savio a terra ferma, atento sier Lucha Trun, venuto synicho za do mexi, non habi dato conto nè li danari, debbi dar in termine di zorni 3, *sub pœna etc.*, come fo messo a sier Piero Sanudo. Et have tutto il conseio.

Fo leto letere di Cypro, di 20 mazo, di sier Cosma Pasqualigo, luogo tenente in Cypro. Cosse vechie, non perhò da conto; *ergo etc.*

Electi V savij ai ordeni.

Sier Zuam Moro, fo savio ai ordeni, <i>quondam</i> sier Baldisera	63.129
Sier Marco da Molin, savio ai ordeni, <i>quondam</i> sier Francesco	90.101
† Sier Cabriel Moro, fo savio ai ordeni, de sier Antonio	114. 80
Sier Priamo da Leze, el cassier, <i>quon-</i> <i>dam</i> sier Andrea	73.123
Sier Federigo di Renier, fo savio ai or-	
deni, <i>quondam</i> sier Alvixe	95. 99
Sier Daniel Barbaro, fo avochato gran-	
do, <i>quondam</i> sier Zacharia	33.164
Sier Zuam Francesco Miani, fo auditor vechio, <i>quondam</i> sier Hironimo	75.120
† Sier Francesco Donado, fo savio ai or-	
deni, <i>quondam</i> sier Alvixe	123. 68
Sier Francesco Zorzi, l' avochato gran-	
do, de sier Antonio	43.153
Sier Almorò Pixani, <i>quondam</i> sier Zuan-	
ne, dal banche	77.111
Sier Alvixe Soranzo, <i>quondam</i> sier Mar-	
co, <i>quondam</i> sier Nicolò, el procu-	
rator	60.134
† Sier Marin Sanudo, savio ai ordeni, <i>quondam</i> sier Lunardo	116. 79
Sier Andrea Suriam, fo savio ai ordeni, <i>quondam</i> sier Francesco	58.135
Sier Antonio Venier, el savio ai ordeni, de sier Marin	94. 97
† Sier Alvixe Mocenigo, fo savio ai orde-	
ni, <i>quondam</i> sier Alvixe	139. 47
Sier Piero Zustignam, fo savio ai orde-	
ni, <i>quondam</i> sier Marco	99. 93
Sier Nicolò Balbi, fo camerlengo a Ca-	
taro, <i>quondam</i> sier Marco	44.140
Sier Zuan Antonio Minio, l' avochato fi-	
scal, <i>quondam</i> sier Nicolò	106. 91
† Sier Giacomo Cabriel, savio ai ordeni, <i>quondam</i> sier Bertuzi, el cavalier	122. 72

I Diarii di M. SANUTO — Tom. III.

Sier Zorzi Contarini, fo a la doana di
mar, de sier Lorenzo 57.131

Copia di una letera scritta per il cardinal Santa † 339
a la Signoria nostra, in re christiana.*

Illustrissime princeps et excellentissime domine, domine colendissime.

Accepi litteras excellentiæ vestræ, et summa cum voluptate audiui quæ retulit magnificus orator, dominus Marinus Georgius, quem ob singularem virtutem doctrinamque, præterquam quod is erat cui publica auctoritate, quam gerit, omnia debebam, vidi optatissime. Neque poterat magnifico domino Paulo Capello, ejus prædecessori, quem æque amavi plurimum, succedere quispiam, cujus mihi consuetudo potuisset esse jucundior. Habeo itaque excellentiæ vestræ gratias maximas, oblationum et visitationis quibus mecum uti voluit tam humane. Sum cum utroque plura loquutus, quæ vicissim excellentiæ vestræ significabunt, et quantum rebus istius illustrissimi Domini studeam, quantum me conturbaverit Methoni clades. Cujus luctuosissimo nuntio sanctissimus dominus noster, et reverendissimi domini mei cardinales, et in primis ego, ita dolore affecti sumus, ut nihil æque grave potuerit adferri, in nullamque rem per nos intendi posse aliam videatur, quam quonam pacto possit rebus illi subveniri. Deque iis sanctissimus dominus noster, sacrumque collegium, vocatis etiam oratoribus vestris, frequenti senatu, sæpe consulta agitaverunt. Ego quoque, et in iis publicis nunquam desum, et apud sanctissimum dominum nostrum, quantum valeo, precibus enitor, quamvis adhortatione et calcaribus non indigeat reipublicæ christianæ rebus et vestræ potissimum intentus, ut in conservando et tutando commisso sibi grege, tota velit mente invigilare, ne callidissimus ille adversarius, antiquus hostis noster, in nostram perniciem insidiose serpens, sæviori aliquo incommodo grassetur; quum sicut superiori anno naupactæum, methonicum modo sinum, quasi latens serpens e latebris emersurus, ea celeritate occupaverit, ut pene prius loca illa ab hoste capta quam obsessa audita fuerint, satis quidem valida, et universæ occidentalis oræ nostræ munitissima propugnacula; quorum opportunitate et præsidio ad bellum turcis inferendum tuto antea utebamur. Equidem, ut par fuit, modo in Hispaniam scribens ut classis illa mitteretur, post in Siciliam frequenter, ut inde quamprimum solveret et vestræ se jungeret, reliquisque in omnibus,